

meget for dette Land til Forsvarssagens Gjennemførelse, og da hørte jeg ikke nogen Klage eller noget Angststrik over, at det vilde ende med Sult. Tværtimod, da havde vi Forsvarsbegeistring, og da Udvalget blev sammenfat og spurgte den høitærede Conseilspræsident, hvorledes han vilde komme ud af det — det var foranlediget ved et Spørgsmaal, som den høitærede Minister ikke svarede paa her i Salen — saa svarede den høitærede Conseilspræsident meget venligt, at det havde ikke nogen Nød. Der var for det Første en meget stor Kassebeholdning, og saa kunde man jo laane Resten eller udskrive nye Statter, der var Veie nok. Utsaa medens det med Væthed dreier sig om 80 Millioner til Forsvarssagen, hvorom vi nu daglig kunne se i Bladene, at det, der særlig gives ud til Forsvar af Landet — Militæretaten er jo absolut uenig derom — betragtes som noget af det mest Vandtittige, der nogenstunde er givet Penge til; men naar det dreier sig om Sernbaner og Forøgelse af Kommunikationsmidlerne — om en Sag, som den ærede Minister jo har syset med i flere Aar, uden at blive færdig, naar man forlanger 7 Millioner dertil, saa har Statskassen ikke Raad. Men hvad er den Udgift for en Statskasse, som eier 54 Millioner. . . (Scharling: Nei, den eier dem ikke!) So, efter de Meddelelser, som findes trykte i Betænkningen er Reserveciften 17 Millioner, er det ikke rigtigt? (Scharling: Jo!) Og en Kassebeholdning paa 37 Millioner. . . (Modsigelse af Scharling). Nu paastaar det ærede Medlem, at en vel hundredet Statskasse maa have 25 Millioner som Reserveciften eller Kassebeholdning. Det er en ganske ny Theori. Det har altid været høvdet som god Nationaløkonomi, at en stor Kassebeholdning og Reserveciften er en Ulykke for en Stat. Det baandlægger Medlem, som kunde anvendes til økonomiske Dilemmer og frugtbargjøres, og dobbelt uheldigt er det i vort Land, hvor Skattebyrden er urimelig høi i Forveien. Men selv om vi indskrænke os til en Reserveciften og Kassebeholdning af i Alt 20 Millioner, som jeg tror er tilstrækkelig til at kunne løbe den Risiko f. Ex. af Krigsforhold, saa bliver der endnu 30 Millioner tilbage at raade over, og af disse 30 Millioner ville vi have de 7 à 8, og det vil man ikke; hvad har man bagved? Det er ikke økonomiske Interesser; men det er enten politiske Interesser, saaledes som det ærede Medlem antydede den Gang, han holdt sin Tale om, hvorledes Ministeriet heri Salen skulde fries fra at gaa i vor Fælde, eller ogsaa er den virkelige Grund Militarismen, som ligger bagved, da man

jo godt veed, at naar man nu tog 8 Millioner, saa vilde Folk blive betænkkelige og sige: Hold op med disse Befæstninger, disse Udgifter ere for store; saa vilde man muligvis komme til at se anderledes paa de politiske Forhold her end i Diebliffet; men det kan jeg forstaa, stjøndt jeg i samme Tale læser, at det ærede Medlem aldrig tænker paa Partiformaal, men altid paa Landets Vel; ja, jeg hører ogsaa til et saadant Parti; men alligevel forekommer det mig, at hele denne Opposition her smager i betænkelig Grad af ren og skær Høirepolitik.

Sage: Jeg skal ikke give mig til at oplæse Toldudvalgets Betænkning; den ærede Ordfører maa vente, indtil vi begynde paa Forhandlingerne derom, jeg vil blot konstatere, at Mindretallet opfordrer Ministeren til en virkelig Toldreform, hvor de Dufker, den ærede Ordfører selv fremsatte om at hæve Tolden paa Raagemer og Kul, kunde blive gennemførte. Hvad Taxterne angaar, er det ikke godt muligt nu at fordybe sig i de forskellige Taxter. Der er en Taxt paa 30 sh. fra Esbjerg til London, og der staaar ganske vist, at for Kreaturer fra Kjøbenhavn til London er Taxten 25 sh.; men det bliver saa med forskellige Omkostninger over 32 sh., naar samme Kreatur skal gaa fra Kjøbenhavn; dertil kommer, at ved Routen Esbjerg—Parleston leveres Varerne til vedkommende Modtager, og alle Omkostninger ere dert indbefattede. Det er vanskeligt at indlade sig videre herpaa, da Taxterne ere indbyrdes modsigende. Jeg vil ikke bestyde det forenede Dampskibsselskab for, at det paa en utilbørlig Maade misbruger sin Magt, og at det vil lade Hovedstaden nyde Fordele fremfor andre Steder. Kjøbenhavn har Fordel af, at Selskabet har Sæde der; men det kan man da ikke bebrejde det. Hvad den sidste Udtalelse fra den ærede Ordfører angaar, at man skulde være angst for at offre 7—8 Millioner paa økonomiske Foretagender, fordi man havde enten politiske eller militære Betragtninger i Baggrunden, da vil jeg sige, at mine politiske Meningsfæller have ingen Frygt for at offre 7—8 Millioner, naar der blot blev anført en eneste Grund for, at de bleve vel anvendte; men det indlød den ærede Ordfører sig ikke paa. Den ærede Ordfører kom ganske vist med den mest glimrende Dialektik, med Vittigheder o. s. v. men nogen positiv Oplysning om, hvorvidt disse Penge bleve vel anvendte, det vogtede den ærede Ordfører sig for, og saa bliver man nok noget betænkelig ved at anvende saa store Beløb.